

ת"פ 8733/06/15 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד איציק איבגי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 8733-06-15 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' איבגי

בפני כב' השופטת רמה לאופר חסון, שופטת בכירה
המאשימה
נגד
הנאשם
איציק איבגי
פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

החלטה

בפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום שהוגש כנגדו נוכח אי קיומה של זכות השימוע, בהתאם לסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").

בתאריך **04.06.2015** הוגש נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו 4 אישומים הכוללים ביצוע עבירות של זיוף בכוונה לקבלת דבר במרמה, עבירות לפי סעיף 418 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירות של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, בהתאם לסעיף 420 לחוק העונשין, עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בהתאם לסעיף 415 סיפא לחוק העונשין ועבירות של ניסיון לקבל דבר במרמה, בהתאם לסעיפים 415 סיפא+25 לחוק העונשין.

כעולה מעובדות כתב האישום, החובק כאמור לעיל 4 אישומים, זייף הנאשם לכאורה שיקים וקיבל, לכאורה, במרמה סך כולל של 215,600 ₪.

כמו כן, ניסה הוא לקבל, לכאורה, במרמה, סך כולל של 121,496 ₪.

העבירות בוצעו לכאורה **בשנת 2011**.

כתב האישום הוגש כאמור **ב - 04.06.15**.

התיק נקבע להקראה לתאריך 29.10.2015 - מועד אליו לא התייצב הנאשם והדין נדחה לתאריך 29.11.2015.

לבית המשפט הוגשה בקשת דחיה על ידי סנגור פרטי, שייצג את הנאשם - עו"ד דדון והדין נדחה לתאריך עמוד 1

18.01.2016.

בתאריך 18.01.2016 - התייצב עו"ד דדון וטען, כי עניין הייצוג לא הוסדר סופית ובקש דחיה נוספת.

בית המשפט נעתר לבקשת הסנגור ודחה התיק לתאריך 15.03.2016.

טרם מועד הדיון ובתאריך 14.02.2016 הודיע עו"ד דדון לבית המשפט כי אינו מייצג את הנאשם.

הנאשם הגיש שוב ושוב בקשות דחיה, מטעמים שונים.

בית המשפט מינה בתאריך **14.03.2016** את הסנגוריה הציבורית לייצג את הנאשם.

עו"ד רן שחם מונה לייצג את הנאשם מטעם הסניגוריה הציבורית ושוב הגיש הסנגור בקשות דחיה לא מעטות.

בתאריך **12.01.2017** - **כעשרה חודשים** מאז מונתה הסניגוריה הציבורית לייצג הנאשם, הודיע ב"כ הנאשם, **לראשונה**, כי הוא עותר לביטול כתב האישום מחמת אי קיום זכות השימוע בעניינו של הנאשם, בהתאם להוראת סעיף 60א לחסד"פ וכמחוייב בעבירות מסוג פשע.

בתאריך **05.02.2017** הגיש הסנגור טיעונו בעניין בכתב.

בתגובה, טענה ב"כ המאשימה כי ב"כ הנאשם, לא פנה אל המאשימה בעניין טענה זו משך תקופה ארוכה.

טוענת המאשימה, כי זכויותיו של הנאשם לא נפגעו ובכל מקרה, לא ניתן לומר כי זכויותיו נפגעו בצורה כה משמעותית עד כי הסעד הראוי הינו ביטול כתב האישום.

הסעד הראוי במקרה זה, לטענתה, הינו עריכת "שימוע בדיעבד", שכן המשמעות האופרטיבית של ביטול כתב האישום הינה דחיית ניהול ההליך הפלילי כנגד הנאשם ופגיעה במטרות הענישה, לרבות הרתעת היחיד והרבים, הגמול והמניעה.

ב"כ המאשימה הדגישה, כי ב"כ הנאשם לא הצביע על נימוק משמעותי ולפיו במקרה זה, לא יהא בעריכת "שימוע בדיעבד" כדי להביא מזור לפגם הנטען, ככל שישנו.

המאשימה הבהירה כי דלתה תמיד פתוחה לשמוע את זה אשר חפץ להישמע וטענותיו ישמעו בלב פתוח ובנפש חפצה.

על כן, בקשה לדחות הבקשה לביטול כתב האישום שהוגש נגד הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית בנושא.

סעיף 60א לחסד"פ, קובע כך:

"(א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.

(ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בכתב לבירורים ולהצגת טיעונים.

(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.

(ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.

(ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים ששירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).

(ו) ..."

בעבירה מסוג פשע, חלה חובה על רשות התביעה ליידע את החשוד, לפי הכתובת הידועה לה, כי חומר החקירה בעניינו הועבר לידה (חובת היידוע).

זכותו של החשוד לפנות אל רשות התביעה, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, להציג טענותיו לגבי העמדתו לדין בפניה ולבקש כי תימנע מהגשת כתב אישום כנגדו.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חשיבות זכות השימוע.

ראה לעניין זה הנאמר בע"פ 1053/13 חסן הייכל נגד מדינת ישראל, החלטה מיום 23.06.2013:

"השימוע נועד לאפשר לחשוד בעבירה מסוג פשע לשטוח את טענותיו לפני הרשות המוסמכת קודם שתחליט אם יש מקום להעמידו לדין. זכות השימוע מגנה על זכויות חשודים, ועשויה לייעל את מלאכת התביעה. ככל שיהא ביד החשוד לשכנע את התביעה שאין להעמידו לדין, תיחסך ממנו הפגיעה האינהרנטית הנלווית לאישום פלילי בעבירה חמורה. כך גם ייחסכו משאבי תביעה ושיפוט הכרוכים בניהולו של הליך פלילי. השימוע עשוי לחדד את המחלוקות בין הנאשם לתביעה ולייעל את ניהול ההליך; הוא אף עשוי לעודד הידברות בין התביעה להגנה בניסיון לגבש עסקת טיעון. מנגד, השימוע עלול לסרב את עבודת התביעה ולדחות את פתיחתו של ההליך הפלילי. כדי שיגשים את תכליותיו באופן מיטבי, יש לקיים את השימוע מראש. זהו הכלל, וככל שאין טעמים לסתור, מן הראוי להקפיד עליו... החלטת התובע על העמדת המערער לדין היא החלטה מינהלית. בהחלטה זו נפל פגם שכן שימוע לא נערך קודם להגשת כתב אישום. אולם כלל ידוע הוא כי יש להבחין בין פגם בהליך לבין תוצאת הפגם. פגם משפטי מאותו סוג עשוי להוביל במקרים שונים לתוצאות שונות, לפי הנסיבות של כל מקרה ומקרה. מטבע הדברים, החלטת דוקטרינת הבטלות היחסית בנוגע לפגם משפטי בפעולת הרשות נעשית תמיד על רקע נסיבותיו הפרטניות של המקרה. דוקטרינה זו הוחלה גם בהליך הפלילי, כפי שנפסק בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776, 834 (2005): "אכן, מקורו של עקרון הבטלות היחסית הוא במשפט המינהלי; אך כבר היו דברים מעולם, והעיקרון הוחל גם במסגרתם של הליכים פליליים [...]. מקל וחומר ניתן לכאורה להחיל את עקרון הבטלות היחסית על החלטה בתחום הפלילי שלפי מהותה היא בגדר החלטה מינהלית..." (השוו גם: ע"פ 866/95 סוסן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 793, 816 (1996); רע"פ 2413/99 גיספן נ' התובע הצבאי הראשי, פ"ד נה(4) 673, 684 (2001)). כזו היא החלטת תובע בדבר העמדה לדין".

אין מחלוקת כי בענייננו לא נשלח אל הנאשם מכתב ידוע.

ההחלטה על העמדה לדין הינה, כאמור, החלטה הנופלת בגדר החלטה מנהלית.

אי קיום שימוע טרם קבלת ההחלטה מהווה פגם בפעולת הרשות המנהלית ומשכך, נקבע כי יש להחיל עליו את דוקטרינת הבטלות היחסית ולפיה יש לבחון נסיבות המקרה גופו ולבדוק תוצאות הפגם.

(ראה גם: ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776, 834 (2005)).

כפי שעולה מהמכתב שנשלח אל הסנגור בתאריך 15.01.2017 על ידי המאשימה וצורף לסיכומי הסנגור, המאשימה הייתה נכונה לשמוע טענות הנאשם ובא כוחו וב"כ הנאשם ויתר על כך.

לפיכך ולאור כל האמור לעיל, הנני מאפשרת למאשימה לערוך לנאשם שימוע בדיעבד ותעשה כן בלב פתוח ובנפש חפצה.

הנני מבטלת ישיבת 23.02.17 אשר נקבעה בתיק כדי לאפשר עריכת השימוע.

הנני קובעת התיק לתזכורת צדדים לתאריך 03.04.17 שעה 11:30.

הצדדים יודיעו לביהמ"ש על עריכת השימוע ותוצאתו.

המזכירות תפעל לביטול ישיבת 23.02.17 אשר נקבעה בתיק.

המזכירות תשלח לצדדים העתק מהחלטתי זו וכן תזמנם לתאריך שקבעתי.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ז, 12 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.